

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อเรื่องดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนอัสสัมชัญระยอง ที่ปฏิบัติหน้าที่ในปีการศึกษา 2548 จำนวน 168 คน

ตารางที่ 2 จำนวนประชากร

ตำแหน่งหน้าที่	ประชากร				รวม
	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		
	ต่ำกว่า 5 ปี	5 ปี ขึ้นไป	ต่ำกว่า 5 ปี	5 ปี ขึ้นไป	
หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้าหมวด	1	14	2	4	21
ครูผู้สอน	37	101	2	7	147
รวม	38	115	4	11	168

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มี 2 ฉบับ ได้แก่

แบบสอบถามฉบับที่ 1 แบบสอบถามระดับศึกษาระดับความผูกพันต่อโรงเรียนของครูโรงเรียนอัสสัมชัญระยอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความผูกพันต่อโรงเรียนของครูโรงเรียนอัสสัมชัญระยอง จำนวน 15 ข้อ โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ โดยเรียงจากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด พร้อมทั้งเหตุผลประกอบการให้คะแนนน้ำหนักของความผูกพันและแนวทางการพัฒนาความผูกพันต่อโรงเรียนของครูโรงเรียนอัสสัมชัญระยอง

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือฉบับที่ 1 ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์กรจากเอกสาร ตำรา และรายงานการวิจัย
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความผูกพันต่อองค์กรจากเอกสาร ตำรา และรายงาน

การวิจัย

3. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความผูกพันต่อองค์กร จำนวน 1 ฉบับ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและพิจารณาแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 5 ท่าน ซึ่งประกอบด้วย

- | | |
|--------------------------------|--|
| 5.1. ดร.เจริญวิญญู สมพงษ์ธรรม | หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา |
| 5.2. ดร.อนุศักดิ์ นิธิภัทรภรณ์ | ผู้อำนวยการโรงเรียนเซนต์คาเบรียล |
| 5.3. ดร.เลอชัย ลวสุต | อาจารย์ใหญ่โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา |
| 5.4. นายประคอง ภูหาแก้ว | ผู้ตรวจราชการเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 1 |
| 5.5. นายพิสูตร วาปีโส | ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญระยอง |

6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจแก้ไขโดยผู้ทรงคุณวุฒิแล้วเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมอีกครั้ง

7. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับครูในโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อคำนวณค่าอำนาจจำแนก โดยการคำนวณค่าโดยวิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .49 ถึง .79 ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งหมดเท่ากับ .97

การสร้างเครื่องมือฉบับที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งสร้างประเด็นคำถามจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามฉบับที่ 1 ที่พบว่าระดับความผูกพันต่อองค์กรของครูอยู่ในระดับต่ำ สอบถามผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาความผูกพันต่อองค์กร

เกณฑ์ในการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อสัมภาษณ์หาแนวทางในการพัฒนาความผูกพันต่อองค์กรดังนี้

1. เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนเอกชนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย
2. มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโทในทางการบริหารการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอน้างสีจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพาถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนอัสสัมชัญระยอง เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ครูตอบแบบสอบถาม
2. การเก็บแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยได้กำหนดวันรับคืน และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้วิจัยประมวลจากการสัมภาษณ์และสรุปเป็นรายงานการวิจัยด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้วผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. นำข้อมูลแบบสอบถามแต่ละฉบับมาลงรหัสเพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Excel
3. กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาว่าความผูกพันต่อโรงเรียนของครูโรงเรียนอัสสัมชัญระยองว่าอยู่ในระดับใด โดยพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) เปรียบเทียบกับเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 24)

4.51 – 5.00 หมายถึง	มีความผูกพันต่อองค์กรระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50 หมายถึง	มีความผูกพันต่อองค์กรระดับมาก
2.51 – 3.50 หมายถึง	มีความผูกพันต่อองค์กรระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีความผูกพันต่อองค์การระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีความผูกพันต่อองค์การระดับน้อยที่สุด

4. การวิเคราะห์ข้อมูลนี้ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นรายบุคคล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และเรียบเรียงด้วยความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย (ถัวเฉลี่ย และอังกฤษ ถัวเฉลี่ย, 2538, หน้า 64)

$$\mu = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ μ แทน ตัวกลางเรขาคณิตของกลุ่มประชากร

$\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

N แทน จำนวนคะแนนทั้งหมดของกลุ่มประชากร

3. ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ถัวเฉลี่ย และอังกฤษ ถัวเฉลี่ย, 2538, หน้า 64)

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^N (x_i - \mu)^2}{N}}$$

เมื่อ σ แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มประชากร

μ แทน ตัวกลางเลขคณิตของกลุ่มประชากร

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มประชากร

4. หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204)

$$\alpha_K = \frac{K}{K-1} \left[\frac{1 - \text{Sum } S^2_{\text{items}}}{S^2_{\text{Total}}} \right]$$

เมื่อ α_k	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
K	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
$\text{Sum } S_{\text{items}}^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถาม
2		แต่ละข้อ
S_{Total}	แทน	ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

5. เปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปร โดยการทดสอบค่า

Effect Size (ES.) (Howell, 1989, pp. 207-210)

$$ES. = \frac{\mu_1 - \mu_2}{\sigma}$$

เมื่อ $ES.$	แทน	ความแตกต่างของผลวิจัย
μ_1	แทน	ตัวกลางเลขาคณิตของกลุ่มประชากร 1
μ_2	แทน	ตัวกลางเลขาคณิตของกลุ่มประชากร 2
σ	แทน	ค่าเฉลี่ยความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มประชากร 2 กลุ่ม

เกณฑ์ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยกำหนดดังนี้ (Howell, 1997, pp. 185-186)

ถ้า $ES \geq .20$	แตกต่างระดับน้อย
$\geq .50$	แตกต่างระดับปานกลาง
$\geq .80$	แตกต่างมาก

เกณฑ์ดังกล่าวเป็นกฎทั่วไปของโคเฮน (Cohen's Rule of Thumb) (Howell, 1989, p. 209) ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเพิ่มเติมว่าถ้า $ES < .20$ จะถือว่าไม่แตกต่างกัน เพื่อให้สามารถแปลความหมายของค่า $ES.$ ได้ครบถ้วนยิ่งขึ้น